

DZIAŁ INWENTARYZACJI I GROMADZENIA ZBIORÓW MUZEALNYCH OŚRODKA KULTURY LEŚNEJ W GOŁUCHOWIE W 2017 ROKU

Jerzy Adamczewski

Ośrodek Kultury Leśnej w Gołuchowie

GROMADZENIE ZBIORÓW

Podstawowym zadaniem Działu jest zbieranie eksponatów z zakresu szeroko rozumianego leśnictwa do kolekcji muzealnej. Ideą przewodnią jest zapewnienie ciągłości rozwoju zbiorów i kolekcji oraz ich systematyczne wzbogacanie, co jest fundamentalnym warunkiem realizacji także pozostałych celów działalności muzealnej. Dążymy do tworzenia uporządkowanego zbioru, który najpełniej uwidoczni konkretną rzeczywistość. Gromadzimy obiekty dla Muzeum Leśnictwa, aby poprzez wystawy mogło one kreować humanistyczną wizję tej rzeczywistości kulturowej za pomocą wybranych z niej materialnych elementów, obiektów muzealnych.

W 2017 roku zebraliśmy 470 eksponatów wpisanych do Księgi Wpływu Muzealiów pod numerami 3229–3500 w 271 pozycjach inwentarzowych. Rozbieżność między liczbami eksponatów a pozycjami inwentarzowymi wynika z faktu, że jednostka zapisu inwentarzowego raz odpowiada jednemu obiektowi, innym razem obejmuje ich kilka, kilkanaście lub kilkadziesiąt.

Tabela 1. Struktura nabytków w 2017 roku

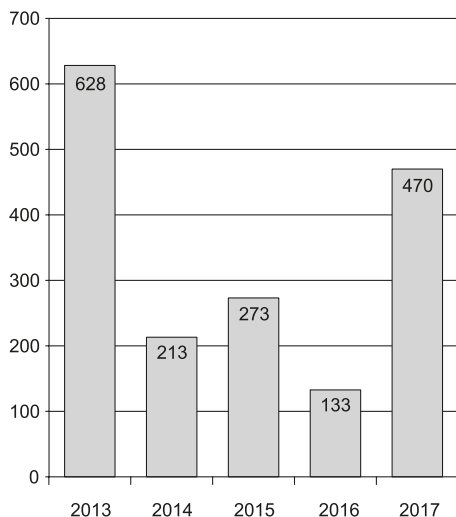
Table 1. Structure of the acquisitions in 2017

	Sztuka	Etnografia	Historia	Numizmaty	Technika	Przyroda	Fotografia	Ogółem
Zakup	37	30	12	5	14	17		115
Dary – instytucje					5			5
Dary – osoby prywatne	24	50	51		9	211	5	350
Razem	61	80	63	5	28	228	5	470

W 2017 roku zakupy stanowiły 24,5%, a dary 75,5% nowych obiektów.

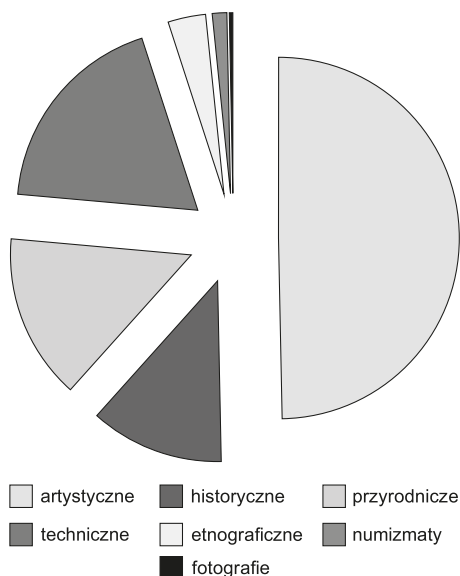
Na koniec 2017 roku w zbiorach znajdowały się w sumie 7963 eksponaty, w tym:

- artystyczne – 3955,
- historyczne – 953,
- przyrodnicze – 1177,
- techniczne – 1480,
- etnograficzne – 269,
- numizmaty – 104,
- fotografie – 25.

Wykres 1. Nowe eksponaty w latach 2013–2017

Chart 1. New exhibits collected in 2013–2017

Wykres 2. Struktura zbiorów muzealnych
Chart 2. Structure of museum exhibits

Malarstwo na szkle jest szczególnym rodzajem malarstwa w tradycji ludowej. Rozpowszechnione niegdyś, dzięki obecności hut szkła, na terenie Kaszub, Śląska i Podhala cechuje się prostą kompozycją, statycznością (na Podhalu dominowała dynamika związana ze scenami zbójnickimi), wielobarwnością i dekoracyjnością przedstawień. Specyfika tej kategorii twórczości ludowej wynika z rodzaju tworzywa. W dużym skrócie: twórca kładzie pod bezbarwną szybę odbitkę drzeworytniczą lub rysunek wykonany inną techniką, a następnie powiela z tego obrazka kontur przyszłego obrazu. Potem maluje dekorację tła, światła, a na końcu wypełnia duże przestrzenie.

Zapoczątkowana w 2013 roku kolekcja malarstwa na szkle jest monotematyczna i obejmuje przedstawienia patronów ludzi związanych z lasem, przede wszystkim świętego Huberta, ale też świętych Eustachego i Gwalberta. W ikonografii święty Hubert najczęściej występuje w trakcie polowania, gdy objawił mu się jelen z jarzącym się krzyżem między tykami. W minionym roku kolekcja została wzbogacona o kolejne 6 prac z różnych regionów etnograficznych: Powiśla, Krakowiaków zachodnich, Lachów Sądeckich, Kliszczaków i Ziemi Chełmskiej. Obecnie kolekcja obejmuje 29 eksponatów:

- 24 obrazy z wizerunkiem św. Huberta,
- 2 obrazy z wizerunkiem św. Eustachego,
- 1 obraz z wizerunkiem św. Gwalberta,
- ikony św. Huberta i św. Eustachego.

W planach mamy utworzenie najliczniejszej w Polsce kolekcji muzealnej tego typu. W jej skład wchodzić będą obrazy z różnych regionów etnograficznych, gdzie sztuka taka funkcjonuje na zasadzie regionalnej tradycji, oraz z terenów, na których pojawiła się niedawno.

Największą ubiegłoroczną akcesję stanowiła kolekcja przekazana przez prof. Jacka Michalskiego, obecnie dziewięćdziesięcioletniego emerytowanego profesora Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Doktoryzował się w grudniu 1962 roku na Wydziale Leśnym Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu na podstawie rozprawy *Biologia gatunku Scolytus (Scolytochelus) ensifer Eichh. (Coleoptera, Scolytidae)*. W grudniu 1969 roku habilitował się na tym samym wydziale na podstawie dorobku naukowego i rozprawy habilitacyjnej *Rewizja palearktycznych gatunków z rodzaju Scolytus Geoffr. (Coleoptera, Scolytidae)*. Za pracę habilitacyjną otrzymał nagrodę indywidualną III stopnia Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego w 1970 roku. Wspomnieć należy, że wszystkie stopnie naukowe uzyskał na podstawie opracowań związanych z ważną z gospodarczego punktu widzenia w leśnictwie rodziną kornikowatych. Tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego nauk leśnych uzyskał dopiero w 1987 roku, 18 lat po habilitacji. W 1994 roku powołany został na stanowisko profesora zwyczajnego Akademii Rolniczej w Poznaniu.

Przekazane przedmioty i dokumenty można przyporządkować do dwóch kategorii:

1. Trofea, dermoplasty i obiekty związane z myślistwem – 240 eksponatów i 50 obiektów wpisanych do Księgi Materiałów Dydaktycznych.

2. Dokumenty archiwalne tworzące zespół „Profesor Jacek Michalski”: dyplomy, podziękowania, życzenia z okazji 70-lecia urodzin (29 szt.), 75-lecia urodzin (45 szt.), 80-lecia urodzin (40 szt.), 85-lecia urodzin (20 szt.), związane z 90-leciem urodzin (28 szt.), 50-leciem nadania stopnia naukowego doktora nauk rolno-leśnych (33 szt.), fotografie z jubileuszów (230 szt.), dokumenty związane z pracą zawodową (25 szt.), odznaki, odznaczenia, medale (93 szt.).

Do zbiorów etnograficznych trafiło też ponad 50 narzędzi charakterystycznych dla dawnych rzemiosł wiejskich: przede wszystkim stolarstwa, bednarstwa i kołodziejstwa. Przekazał je Włodzimierz Jeżyk – stolarz z podkaliskiego Pawłówka. Większość narzędzi pochodzi od jego dziadka, Michała Jeżyka, który w okresie międzywojennym terminował u kołodzieja w Szczypiornie (obecnie osiedle położone na południowo-zachodnim krańcu Kalisza), a w latach 50. XX wieku został mistrzem kołodziejsko-stolarskim. Michał Jeżyk w 1939 r. brał udział w obronie Oleśnicy, a zakończył swój szlak wojenny w Berlinie. Z Niemiec przywiózł narzędzia jako swoisty „łup” wojenny. Po wojnie rozpoczął pracę w swoim warsztacie w Pawłówku, a w latach 50. jego pomocnikiem został syn. Michał Jeżyk pracował jeszcze w latach 80. XX wieku razem z synem i wnukiem, bowiem w roku 1981 w warsztacie pojawił się również Włodzimierz, który z czasem uzyskał tytuł mistrza stolarskiego. W zawodzie przepracował 28 lat, do czasu, kiedy z powodu ciężkiej choroby musiał przejść na rentę. Ostatecznie Włodzimierz Jeżyk postanowił zachowane jeszcze narzędzia przekazać do zbiorów muzealnych Ośrodka Kultury Leśnej w Gołuchowie.

Cała kolekcja będzie wykorzystana w przyszłości do organizacji wystawy poświęconej obróbce drewna przez tradycyjnych rzemieślników. Drewno było surowcem dla cieśli, stolarzy, kołodziejów, bednarzy i innych fachowców. Służyło również przez wiele stuleci jako podstawowy materiał do wyrobu drobnych sprzętów gospodarstwa domowego, narzędzi, przyrządów, zabawek, a nawet obuwia. Dłubane w drewnie niecki, łyżki, chochle, naczynia zasobowe, chodaki, zbijane stołki, koryta, narzędzia rolnicze, tkackie, rybackie, łopaty do chleba – niezliczona jest ilość rzeczy wyrabianych z tego surowca. Podstawowe narzędzia służące do jego pozyskiwania i obrabiania przez wiele stuleci pozostawały niezmiennie. Gromadzona kolekcja pozwoli zanalizować tradycyjne warsztaty rzemieślników, narzędzia przez nich używane, technologię pracy. Pozwoli też poznać surowiec i gotowe wyroby drewniane.

DOKUMENTACJA MUZEALNA

W Dziale prowadzona jest kompletna dokumentacja muzealna oraz inwentarz elektroniczny zbiorów muzealnych. W roku 2017 zdigitalizowano 395 muzealiów (wraz z dokumentacją fotograficzną):

- sztuka – 47,
- etnografia – 62,
- historia – 46,

- numizmatyka – 6,
- technika – 25,
- przyroda – 209.

Tabela 2. Zestawienie przedstawiające całkowitą liczbę muzealiów oraz liczbę muzealiów zdigitalizowanych

Table 2. Total number of exhibits and the number of exhibits in digital system

	Ogółem	Sztuka	Etnografia	Historia	Numizmatyka	Technika	Przyroda
Muzealia	7963	3955	269	978	104	1480	1177
Digitalizacja	7165	3134	245	1221	97	1320	1148
W 2017 r.	394	46	62	46	6	25	209

W ciągu 2017 roku na podstawie materiałów przygotowanych przez pracowników Działu Muzealnego (97 szt. – 29,5%) oraz Działu Inwentaryzacji i Gromadzenia Zbiorów Muzealnych (231 szt. – 70,5%) opracowano i wypełniono 328 kart ewidencyjnych muzealiów. Karty te, z dołączonymi zdjęciami eksponatów, stanowią merytoryczną podstawę do uzupełniania elektronicznego inwentarza zbiorów.

KONSERWACJA MUZEALIÓW

Fundamentalnym zadaniem jest zapewnienie właściwej opieki zbiorom muzealnym, przede wszystkim znajdującym się w magazynach. Działalność ta obejmuje głównie prace konserwatorskie w pełnym lub częściowym zakresie oraz profilaktykę. Celem tej ostatniej jest tworzenie optymalnych warunków przechowywania muzealiów. Prowadzone są systematyczne pomiary temperatury i wilgotności powietrza w magazynach.

Podstawowym celem zabiegów konserwatorskich jest przywracanie muzealiom walorów ekspozycyjnych, ochrona oraz zapewnienie integralności fizycznej, artystycznej i historycznej. Jednym z aspektów programu ochrony zbiorów jest kompleksowa konserwacja wybranych obiektów. Służy ona powstrzymaniu procesów destrukcji oraz przywróceniu w miarę możliwości zabytkom ich walorów użytkowych i estetycznych. Konserwacja zabytków jest z natury rzeczy czasochłonna i kosztowna, ale też nieunikniona i niezbędna.

Dział Inwentaryzacji i Gromadzenia Zbiorów Muzealnych w swojej pracowni konserwatorskiej prowadził w minionym roku sukcesywne prace w ramach własnych sił i środków, głównie przy zbiorach etnograficznych i przyrodniczych:

- narzędzia rzemieślnicze przekazane przez pana Włodzimierza Jeżyka (40 szt.),
- renowacja wyrobów bednarskich (6 szt.),

- renowacja oręży dzików i parostków z kolekcji prof. Jacka Michalskiego (40 szt.),
- oprawianie wieńców jeleni, parostków, łopat daniela i ślimów muflona (130 szt.),
- renowacja dermoplastów żubrów, jelenia – cielaka, kaczki krzyżówki,
- renowacja stolika z poroża, kuszy,
- renowacja obrazu i ramy obrazu, kufla cynowego oraz artystycznych eksponatów z kolekcji prof. Jacka Michalskiego (10 szt.),
- renowacja ksyloteki,
- prace renowacyjne na wystawach *Grąd w aspekcie wiosennym*, *Świerczyna borealna w aspekcie zimowym* i gatunków leśnych z *Polskiej Czerwonej Księgi*,
- rozbudowa wystawy *Polska Czerwona Księga* o modele grzybów,
- prace remontowo-konserwacyjne przy wyluszczeniach do szyszek, siewnika nasion grubych i łyżce do kopczyków.

Każdy eksponat, zwłaszcza techniczny, wymagał żmudnego, czasochłonnego i precyzyjnego oczyszczania z warstw wtórnie i szkodliwie pokrywających powierzchnię. Te zabiegi renowacyjne wykonywane były głównie sposobami mechanicznymi. Każdy obiekt w miarę możliwości rozkładany był na części i ręcznie czyszczony przy użyciu delikatnych narzędzi, później czyszczony chemicznie, a następnie ponownie składany.

Równie ważne są zabiegi profilaktyczne lub zabezpieczające przy ekspozycjach, które znajdują się na ekspozycjach plenerowych. Czynności te wynikają z okresowych przeglądów konserwatorskich zapewniających dobry stan techniczny muzealiów i ich estetyczny wygląd.

Zlecono specjalistyczne prace konserwatorskie przy 12 papierowych dokumentach archiwalnych pochodzących z okresu międzywojennego i lat 1939–1945, wchodzących w skład zespołu „Bohdan Kielczewski”:

- sygn. 14, k. 1: rozkaz urlopowy dla BK, 22 IX 1939 r.;
- sygn. 14, k. 3: przepustka dla BK od dowódcy załogi Cytadeli, Warszawa, 27 IX 1939 r.;
- sygn. 16, k. 1–3: wypis z metryki urodzenia (j. ros.) + tłumaczenie, 1913 r.;
- sygn. 17, k. 1: świadectwo i promocja do klasy II, Gimnazjum im. Kościuszki, Kalisz, 1923 r.;
- sygn. 17, k. 9: świadectwo z klasy VIII, Gimnazjum im. Kościuszki, Kalisz, 1930 r.;
- sygn. 17, k. 12–13: odpis świadectwa dojrzałości, Gimnazjum im. Kościuszki, Kalisz, 1930 r.;
- sygn. 18, k. 3: świadectwo praktyki studenckiej w Dobrach Kamień Zofii Jałowieckiej, 1931 r.;
- sygn. 18, k. 4: zaświadczenie praktyki wakacyjnej w leśnictwie Lipie, Towarzystwo Starachowickich Zakładów Górniczych Sp. Akcyjna, 1932 r.;
- sygn. 18, k. 7: kopia zaświadczenia o pracy w charakterze nadleśniczego w lasach dóbr Potoczek Janusza Gombrowicza, 1936 r.;
- sygn. 18, k. 19–21: przepustki i zaświadczenia podróży związane z powrotem z prac przymusowych w III Rzeszy, 1944 r. (j. niem.);

- sygn. 18, k. 22: nominacja na tymczasowego kierownika nadleśnictwa i tartaku Potoczek, 1945 r.;
- sygn. 18, k. 25: zaświadczenie o podróży służbowej z dyrekcji LP w Radomiu do Poznania, 1945 r. (j. ros.).

BIBLIOTEKA

Biblioteka Ośrodka Kultury Leśnej w Gołuchowie gromadzi specjalistyczne wydawnictwa z zakresu leśnictwa oraz dziedzin pokrewnych. Należą do nich wydawnictwa zwarte i ciągle krajowe oraz zagraniczne. Baza bibliograficzna jest na bieżąco uzupełniana o tytuły nowych książek. Udostępniony jest również katalog czasopism. Wejście do bazy bibliograficznej znajduje się na stronie internetowej Ośrodka Kultury Leśnej w Gołuchowie w zakładce „Biblioteka”.

W ciągu minionego roku do bazy bibliograficznej wpisano:

- książki – 361 rekordów,
- czasopisma – 114 rekordów,
- artykuły – 1261 rekordów.

Stan księgozbioru na koniec minionego roku wynosił 8073 woluminy oraz 639 czasopism (roczniki oprawione). W 2017 roku zakupiono 46 książek i 280 egzemplarzy czasopism. W darze otrzymano 168 książek. W ramach wymiany międzybibliotecznej otrzymaliśmy 2 egzemplarze, a wypożyczyliśmy 13. Z biblioteki skorzystało 85 czytelników, którym wypożyczono 330 książek i 192 czasopisma. Natomiast w czytelni 35 osobom udostępniono 88 książek i 113 czasopism. Do oprawy introligatorskiej oddano 34 roczniki różnych czasopism oraz 31 książek.

UDOSTĘPNIANIE ZBIORÓW

W minionym roku Dział wypożyczył 6 różnym instytucjom 73 eksponaty, które wykorzystane zostały do organizacji wystaw lub różnych innych projektów ekspozycyjnych:

- Nadleśnictwo Jarocin (32 eksponaty),
- Zgromadzeniem Sióstr Opatrzności Bożej, plac Sienkiewicza 3, 62-700 Turek (4 eksponaty),
- Nadleśnictwo Antonin (16 eksponatów),
- Parafia rzymsko-katolicka pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa, plac Sienkiewicza 4, 62-700 Turek (21 eksponatów).

Do wykorzystania w celach edukacyjnych poza Ośrodkiem Kultury Leśnej udostępniono Działowi Edukacji i Informacji 24 eksponaty.

Na potrzeby organizacji wystaw:

- *Intarsja – sztuka malowania drewnem*
- *Leśni pszczelarze*

zrealizowano wypożyczenie z innych instytucji muzealnych:

- Muzeum Regionalnego im. Władysława Gólsa w Ostrzeszowie,

- Muzeum Etnograficznego im. Marii Znamierowskiej-Prüfferowej w Toruniu,
- Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie,
- Muzeum Narodowego Przemysłu Rolno-Spożywczego w Szreniawie,
- Skansenu Kurpiowskiego im. Adama Chętnika w Nowogrodzie,
- Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi,
- Muzeum Przyrodniczego Białowieskiego Parku Narodowego w Białowieży,
- Muzeum Okręgowego w Toruniu,
- Wielkopolskiego Parku Etnograficznego w Dziekanowicach.

Łącznie wypożyczono na podstawie umów długoterminowych 130 eksponatów. Obiekty zostały wprowadzone do księgi ruchu muzealiów.

Każdorazowe wejścia do magazynów zbiorów są odnotowywane w zeszytach kontrolnych, osobnych dla poszczególnych magazynów. Przemieszczenia eksponatów nanoszone są na karty ewidencyjne oraz na karty magazynowe.

WYSTAWY CZASOWE

Pracownicy Działu zorganizowali i zmontowali dwie duże wystawy czasowe, z których jedna trwać będzie do końca sierpnia br.

Intarsja – sztuka malowania drewnem (21 kwietnia–31 sierpnia 2017 roku) to wystawa autorska Piotra Biernata przygotowana według scenariusza Jerzego Adamczewskiego przez pracowników Działu. Piotr Biernat to twórca zajmujący się przede wszystkim intarsją oraz rękodziełem artystycznym i renowacją mebli. Intarsja, czyli sztuka zdobienia drewnem, znana jest od bardzo dawna. Przez stulecia wykorzystywana była przede wszystkim do ornamentowania mebli i przedmiotów użytkowych. Dopiero w drugiej połowie XX wieku zaczęła pojawiać się w postaci przedstawień obrazowych. Na wystawie znajdowało się prawie 100 prac. Oprócz dzieł autora, kilka wypożyczono ze zbiorów prywatnych i Nadleśnictwa Przedborów, 7 pochodziło z kolekcji Muzeum Regionalnego im. Władysława Golusa w Ostrzeszowie, a 10 ze zbiorów Ośrodka Kultury Leśnej w Gołuchowie.

Wystawie towarzyszyła publikacja autorstwa Jerzego Adamczewskiego *Sztuka malowania drewnem. Intarsje Piotra Biernata*. Powstała ona we współpracy z artystą i składa się z dwóch części. Pierwsza zawiera sylwetkę twórcy i charakterystykę jego twórczości, a także mieści opis tworzywa i objaśnienie techniki i technologii powstawania prac. Ciekawostkę stanowi aneks nr 3 zawierający godzinowy dziennik prowadzony przez Piotra Biernata w latach 2012–2017 podczas prac nad obrazem *Święty Hubert*. Zapis obejmuje daty, minutowo ujęty czas pracy oraz ilość kawałków użytego forniru oraz inne czynności, którymi w danym dniu zajmował się artysta. Z dziennika wynika, że do powstania obrazu Piotr Biernat wykorzystał 2598 kawałków forniru, a cała praca pochłonęła 31 540 min, czyli około 526 godz. Druga część publikacji zawiera katalog prac wypożyczonych przez autora.

Leśni pszczelarze (29 września 2017 roku–31 sierpnia 2018 roku) to wystawa powstała na podstawie scenariusza Grażyny Szelągowskiej (starszy kustosz Muzeum Etnograficznego im. Marii Znamierowskiej-Prüfferowej w Toruniu) i poświęcona pszczelarstwu. To jedno z najstarszych zajęć, jakie wykonywał człowiek od setek lat. Pionierami byli bartnicy, którzy pozyskiwali miód od dzikich pszczół, zakładając w tym celu leśne pasieki złożone z uli drążonych w pniach drzew i nazywanych barciami. Wystawa podzielona jest na 3 części: *Bartnictwo*, *Pasiecznictwo i współczesne pszczelarstwo* oraz *Pożytki pszczele*. Narracja, czyli opowieść muzealna o bartnictwie i o tym, co nastąpiło później, utworzona jest przez odpowiednio dobrane eksponaty i pozostałe elementy ekspozycji. Wystawa dostarcza informacji i wrażeń, rozbudza emocje i wciąga do swego „dialogu”. To właśnie tej opowieści podporządkowany jest wybór eksponatów, które ilustrują zjawisko bartnictwa i pszczelarstwa. Do przeniesienia widza i umieszczenia go w minionym zjawisku, jakim było bartnictwo, służą, oprócz oryginalnych eksponatów, środki scenograficzne, stare fotografie, zapachy oraz archiwalny film *Bartnictwo Puszczy Grodzieńskiej* z 1938 roku, który powstał na koszt organizacji pszczelarskich na podstawie badań prowadzonych przez nowo powstały (1937 rok) Dział Pszczelarski Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach. Realizację i zdjęcia wykonał dr Stanisław Sekutowicz, który zajmował się dawnymi technikami bartnymi i pszczelarskimi. Bartnikiem na filmie był Józef Milinkiewicz z Żubrówki w gminie Burszty (ok. 40 km na północny wschód od Grodna). Film został uznany za arcydzieło i stał się atrakcją XII Międzynarodowego Kongresu Pszczelarskiego w Zurychu w lipcu 1939 roku. Podczas wojny film zaginął, a do Polski wrócił uszkodzony w latach 90. XX wieku. W pierwotnej wersji trwał prawdopodobnie 45 min, a zachowało się tylko 15 min.

Ostatnim punktem otwarcia wystawy był korespondujący z filmem pokaz współczesnego wspinania się na drzewo za pomocą tradycyjnej techniki bartniczej przy użyciu leziwa. Leziwo, czyli specjalnie plecione sznury zakończone ławeczką, służy do wchodzenia na drzewa i pracy przy barciach. Pokaz wykonał Rafał Liśkiewicz z Bractwa Bartnego. Bractwo to działa na terenie Puszczy Augustowskiej od 2013 roku. Jego podstawowym celem jest dążenie do odrodzenia tradycji bartniczej na Ziemi Augustowskiej poprzez robienie (czyli dzianie) barci i opieka nad nimi, bowiem barcie stanowią naturalne siedliska pszczół.

Przy okazji wystawy powstało wydawnictwo *Komentarz wystawy*, zawierające teksty Grażyny Szelągowskiej *Leśni pszczelarze* i Jerzego Adamczewskiego *Czy uda się powrót do przeszłości?*

Piotr Chwaliński na potrzeby ekspozycji wykonał repliki tabliczek woskowych wraz z rylcem oraz zaprojektował i wyrzeźbił dwie formy piernikowe, z których zostały wypieczone okolicznościowe pierniki w Muzeum Toruńskiego Piernika.

W budynku Powozowni rozpoczęto aranżację ekspozycji myśliwskiej kolekcji przekazanej przez prof. Jacka Michalskiego, a obejmującej trofea, preparaty zwierząt oraz obiekty artystyczne odwzorowujące myśliwską pasję darczyńcy.

DZIAŁ INWENTARYZACJI I GROMADZENIA ZBIORÓW MUZEALNYCH OŚRODKA KULTURY LEŚNEJ W GOŁUCHOWIE W 2017 ROKU

Streszczenie

Dział Inwentaryzacji i Gromadzenia Zbiorów Muzealnych funkcjonuje w Ośrodku Kultury Leśnej w Gołuchowie od 1 stycznia 2010 roku. W strukturze Działu jest również biblioteka, która prowadzi komputerowy inwentarz elektroniczny i sukcesywnie powiększa specjalistyczny księgozbiór dotyczący leśnictwa i dziedzin pokrewnych. Podstawowym zadaniem Działu jest powiększanie kolekcji muzealnej poprzez zakupy, dary i depozyty. Komplementarnie prowadzona jest pełna dokumentacja muzealna eksponatów łącznie z elektronicznym inwentarzem zbiorów oraz magazyny muzealiów. W ramach ochrony zbiorów realizowana jest sukcesywna profilaktyka w zakresie ochrony stanu zachowania eksponatów.

Słowa kluczowe: Ośrodek Kultury Leśnej w Gołuchowie, zbiory muzealne, dokumentacja muzealna, konserwacja, biblioteka, księgozbiór, wystawy

DEPARTMENT OF CATALOGUING AND GATHERING MUSEUM COLLECTIONS OF THE FOREST CULTURE CENTRE IN GOŁUCHÓW IN 2017

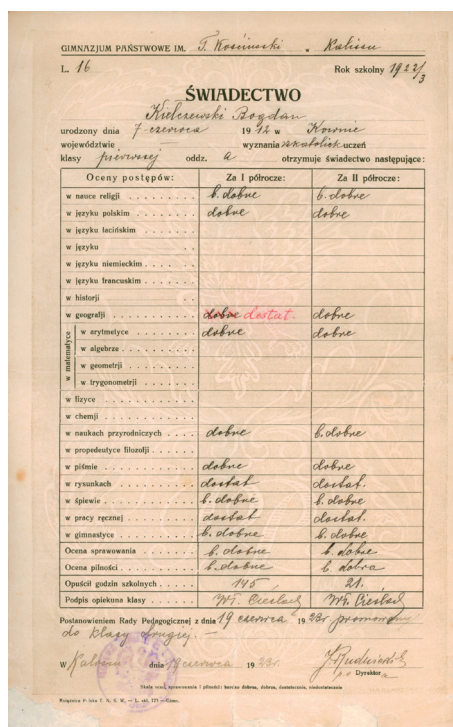
Summary

Department of Cataloguing and Gathering Museum Collections has been functioned in the Forest Culture Centre in Gołuchów since 1st January 2010. There is also a library in its structure which in a successive way increases its specialized book collection refers to forestry and other related disciplines as well as keeps electronic inventory. The main aim of department's activity is increasing museum collection by purchases, gifts and deposits. Full documentation of exhibits, electronic cataloguing and stockrooms are run complementary. Successive, comprehensive conservation of chosen, most valuable exhibits is carried out.

Keywords: Forest Culture Centre in Gołuchów, museum collections, museum documentation, preservation, library, exhibitions

Ryc. 1. Świadectwo szkolne Bogdana Kiełczewskiego po zabiegach konserwatorskich (fot. R. Sorek)

Fig. 1. Bogdan Kiełczewski's school certificate after renovation (photo by R. Sorek)

Ryc. 2. Kolekcja trofeów myśliwskich Jacka Michalskiego w budynku Powozowni (fot. R. Sorek)

Fig. 2. Trophies collection of Jacek Michalski in the Coach-house (photo by R. Sorek)

Ryc. 3. Preparat *Bielik*, nr inwentarzowy MLG/P/1164 (fot. R. Sorek)

Fig. 3. White-tailed sea eagle, Inventory number MLG/P/1164 (photo by R. Sorek)

Ryc. 4. Obraz na szkle Św. Hubert, autor: Zdzisław Słonina (fot. R. Sorek)

Fig. 4. Painting on the glass *Saint Hubert*, author: Zdzisław Słonina (photo by R. Sorek)